

ЗАКОН за трансплантация на органи, тъкани и клетки

Обн., ДВ, бр. 83 от 19.09.2003 г., в сила от 1.01.2004 г., изм., бр. 88 от 4.11.2005 г., изм. и доп., бр. 71 от 1.09.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 36 от 15.05.2009 г., доп., бр. 41 от 2.06.2009 г., в сила от 2.06.2009 г., изм., бр. 98 от 14.12.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 9 от 28.01.2011 г., изм. и доп., бр. 60 от 7.08.2012 г.

Сборник закони - АПИС, кн. 10/2003 г., стр. 184

Библиотека закони - АПИС, т. 5, р. 2, № 244

Глава първа ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. (1) Този закон урежда условията и реда за извършване на трансплантация на органи, тъкани и клетки в хуманната медицина.

(2) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) Целта на закона е да създаде правила за осигуряване на стандарти за качество и безопасност на органите, тъканите и клетките, предназначени за трансплантация в хуманната медицина, и да гарантира високо равнище на опазване на човешкото здраве.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) Не са предмет на този закон:

1. (изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) кръводаряването, преливането на кръв и кръвни съставки;

2. (изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., доп., бр. 36 от 2009 г.) асистираната репродукция и свързаните с нея репродуктивни органи, тъкани и клетки;

3. (доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) автотрансплантацията, когато вземането и присаждането са извършени в рамките на една и съща инвазивна процедура;

4. имплантацията на изкуствени тъкани и органи;

5. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) използването на органи за научноизследователски цели, освен когато органите са предназначени за трансплантация в хуманната медицина.

Чл. 2. (1) (Доп. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Трансплантацията е съвкупност от медицински и други дейности, свързани с вземане на органи, тъкани и клетки от човешки или животински труп или от живо лице и присаждането им на друго лице с лечебна цел.

(2) Трансплантация е и вземането и присаждането на хемопоетични стволови клетки, както и на ембрионални органи, тъкани и клетки.

(3) Трансплантация е и вземането на органи, тъкани и клетки с животински произход и присаждането им в човешкия организъм.

(4) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Трансплантация е и автотрансплантацията, когато вземането и присаждането са извършени в рамките на повече от една инвазивна процедура.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 71 от 2006 г., доп., бр. 36 от 2009 г., изм. и доп., бр. 60 от 2012 г.) Трансплантацията включва и дейностите, свързани с донорство, осигуряване, характеризиране, експертиза, обработка, преработка, етикетиране, съхраняване, транспортиране и предоставяне на органи, тъкани и клетки, предназначени за ползване в хуманната медицина.

Чл. 3. Трансплантацията се извършва при условия, които гарантират равни права на нуждаещите се от

трансплантирана пациенти, както и защита на човешките права и свободи на действителните и потенциалните донори и реципиенти.

Чл. 4. (1) Трансплантирането се осъществява съгласно медицински стандарти и критерии за подбор, утвърдени с наредба на министъра на здравеопазването.

(2) Трансплантирането се извършва само когато други методи на лечение са с по-малка ефективност или не са приложими.

(3) Трансплантирането се извършва само след провеждане на необходимите медицински изследвания съгласно утвърдените медицински стандарти за трансплантиране, гарантиращи максимална сигурност за здравето на донора и реципиента.

(4) Медицинските специалисти са длъжни да осигурят условия за намаляване на риска от предаване на трансмисивни инфекции и други заболявания от донора на реципиента.

(5) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Медицинските специалисти са длъжни да осигурят условия за качество и безопасност на тъканите и клетките при осъществяване на автотрансплантиране, при които дейностите по експертиза, вземане, обработка, съхраняване или присаждане се извършват в рамките на повече от една инвазивна процедура.

(6) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г., изм., бр. 60 от 2012 г.) Изискванията за квалификация и здравословно състояние на лицата, които извършват вземане, експертиза, обработка, преработка, етикетиране съхраняване и присаждане на органи тъкани и клетки, се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

(7) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Лицата по ал. 6 преминават задължителен курс на обучение най-малко веднъж на две години при условия и по ред, определени с наредбата по ал. 6.

Чл. 5. Човешките органи, тъкани и клетки не могат да бъдат предмет на възмездна сделка.

Чл. 6. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Забранява се рекламирането за наличие на органи, тъкани и клетки с цел търсене на материална изгода, както и предлагането на материална облага с цел получаване на органи, тъкани и клетки.

Чл. 7. Органи, тъкани и клетки, които не могат да се ползват за нуждите на трансплантирането по медицински причини, могат да се предоставят за други лечебни, диагностични и научномедицински цели при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването.

Чл. 8. Забранява се разпространяването на данни, позволяващи идентификация на донора или реципиента.

Глава втора **НАЦИОНАЛНА СИСТЕМА ЗА ТРАНСПЛАНТАЦИЯ**

Раздел I **Организация и дейности на Националната система за** **трансплантиране**

Чл. 9. Националната система за трансплантиране включва държавни органи и лечебни заведения, извършващи дейности, свързани с организацията, управлението и контрола на трансплантиранния процес.

Чл. 10. (1) Министърът на здравеопазването провежда държавната политика в областта на трансплантирането.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., отм., бр. 60 от 2012 г.).

Чл. 10а. (Нов - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) (1) Министърът на здравеопазването определя със заповед публична донорна банка на стволови клетки и костен мозък, която е структура на лечебно заведение за болнична помощ, извършващо вземане, експертиза, обработка, преработка, съхраняване, етикетиране и транспортиране на стволови клетки и костен мозък за трансплантации.

(2) Лечебното заведение по ал. 1 отговаря на следните критерии:

1. е със 100 на сто държавно участие в капитала;
2. има разрешение за дейностите по ал. 1, издадено по реда на чл. 47 от Закона за лечебните заведения;
3. акредитирано е по реда на чл. 86, ал. 1 от Закона за лечебните заведения.

(3) Донорната банка, определена по реда на ал. 1 и 2, е Национална публична донорна банка и има за цел да осигурява стволови клетки и костен мозък в национален мащаб за трансплантация на лица, страдащи от заболявания, при които други методи на лечение са с по-малка ефективност или не са приложими.

Чл. 11. (1) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Създава се Изпълнителна агенция по трансплантация към министъра на здравеопазването.

(2) Изпълнителната агенция по трансплантация е юридическо лице на бюджетна издръжка.

(3) Дейността, структурата и организацията на работата на Изпълнителната агенция по трансплантация се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването.

(4) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Изпълнителната агенция по трансплантация е компетентният орган за управление, координация и контрол на трансплантацията в Република България.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Изпълнителната агенция по трансплантация:

1. координира и контролира дейностите в областта на трансплантаците, извършвани в лечебните заведения;

2. предлага на министъра на здравеопазването медицински стандарти за трансплантация на органи, тъкани и клетки, както и медицински критерии за подбор на донори и реципиенти;

3. (доп. - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) създава и поддържа публичен и служебен регистър, като събира, обработва, съхранява и предоставя информация във връзка с трансплантацията при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни;

4. (нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г., изм., бр. 36 от 2009 г.) осигурява денонощен достъп на лекарите, пряко участващи в медицинското обслужване на потенциалния донор, до служебния регистър на лицата, които са изразили несъгласие за вземане на органи, тъкани и клетки след смъртта им при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването;

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 71 от 2006 г., изм., бр. 36 от 2009 г.) координира вноса и износа на органи, тъкани и клетки;

5а. (нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) издава разрешенията и удостоверенията, посочени в този закон, Закона за здравето и Закона за лечебните заведения, относно извършване на дейностите по трансплантация и асистирана репродукция;

6. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) разпределя осигурените за трансплантация органи и контролира разпределението на тъканите и клетките;

7. (предишна т. 6, изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., бр. 60 от 2012 г.) регистрира, съхранява и анализира информацията относно данните на донора, здравословното състояние на живия донор и реципиента по време на трансплантирането и следтранспланционния период, както и сериозните нежелани реакции и сериозните инциденти, свързани с трансплантирането;

8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) проучва и анализира медицинските, правните, етичните, религиозните, икономическите и социалните последици от трансплантирането;

9. (предишна т. 8 - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) информира обществото за транспланционните процеси с цел гарантиране на прозрачност и равен достъп на всички нуждаещи се лица;

10. (предишна т. 9 - ДВ, бр. 71 от 2006 г., изм., бр. 36 от 2009 г., доп., бр. 60 от 2012 г.) координира сътрудничеството между европейски организации за обмен на органи, компетентни органи на държавите - членки на Европейския съюз, на другите държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария и на трети страни държавни органи, научни организации и неправителствени организации в областта на трансплантирането;

11. (предишна т. 10 - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) участва в разработването на национални стратегии и програми, международни проекти, анализи и прогнози относно процесите на трансплантиране;

12. (нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г., доп., бр. 36 от 2009 г.) контролира дейностите по осигуряване на качество и безопасност на органите, тъканите и клетките, предназначени за присаждане;

13. (нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г., изм., бр. 36 от 2009 г.) осигурява възможност за проследяване от донора до реципиента на всички органи, тъкани и клетки и влизашите в контакт с тях материали и продукти, които се получават, обработват, преработват, съхраняват или предоставят на територията на Република България;

14. (нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) контролира дейностите по вземане, поставяне, експертиза, обработка и етикетиране и съхраняване на човешките яйцеклетки, сперматозоиди и зиготи, предназначени за асистираната репродукция, и осигурява възможност за тяхното и на влизашите в контакт с тях материали и продукти и проследяване от донора до реципиента;

15. (нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.) изготвя на всеки три години отчет до Европейската комисия относно извършените в Република България дейности по популяризиране и насърчаване на доброволното и безвъзмездното даряване на тъкани и клетки;

16. (нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., доп., бр. 36 от 2009 г.) предоставя на всеки три години доклад в Европейската комисия относно извършваните дейности по осигуряване на качество и безопасност при експертизата, вземането, обработката, преработката, етикетирането, съхраняването, предоставянето, присаждането, контрола и проведените инспекции;

16а. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) предоставя на всеки три години доклад в Европейската комисия относно всички дейности по трансплантиране на органи и натрупания опит при извършените трансплантиации;

17. (нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) организира обучение по качество и безопасност при извършване на дейности по трансплантиране на лицата по чл. 15г и на лица, които извършват вземане, експертиза, обработка, преработка, етикетиране, съхраняване, предоставяне и транспортиране на органи, тъкани и клетки;

18. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) предоставя на Европейската комисия или на държава - членка на Европейския съюз, на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария при поискване информация относно изискванията за издаване на разрешения и удостоверения на лечебните заведения за дейности по трансплантиране на органи, както и информация за лечебните заведения, които извършват дейности по трансплантиране;

19. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) издава разрешения за внос и износ на органи, тъкани и клетки от и за трети страни;

20. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) контролира обмена на органи с държавите - членки на Европейския съюз, с другите държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и с Конфедерация Швейцария, както и вноса и износа от и за трети страни.

(6) (Нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) При осъществяване на дейностите по ал. 5, т. 5а Изпълнителната агенция по трансплантация събира такси в размер, определен с тарифа, одобрена от Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването.

Чл. 11а. (Нов - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) (1) Приходите на Изпълнителната агенция по трансплантация се формират от:

1. субсидии от републиканския бюджет чрез бюджета на Министерството на здравеопазването;
2. собствена дейност.

(2) Изпълнителната агенция по трансплантация е администратор на приходите от собствена дейност от:

1. таксите по чл. 11, ал. 6 за издаване на разрешения и удостоверения за извършване на дейности по трансплантация и по асистирана репродукция;

2. организиране на обучението по качество и безопасност при извършване на дейности по трансплантация на лицата по чл. 15г и на лица, които извършват вземане, експертиза, обработка, преработка, етикетиране, съхраняване, предоставяне и транспортиране на органи, тъкани и клетки;

3. други източници, определени със закон или с акт на Министерския съвет.

(3) Издръжката на обучението по качество и безопасност при извършване на дейности по трансплантация на лицата по чл. 15г и на лицата, които извършват вземане, експертиза, обработка, преработка, етикетиране, съхраняване, предоставяне и транспортиране на органи, тъкани и клетки, е за сметка на съответните лечебни заведения или на обучаващите се лица.

(4) Средствата по ал. 2 се разходват за дейността на Изпълнителната агенция по трансплантация.

Чл. 12. (1) Към Министерския съвет се създава Етична комисия по трансплантация.

(2) Комисията по ал. 1 се състои от 9 членове и включва задължително лекари, психолози, теолози и юристи. Съставът на комисията се определя с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването за срок 5 години.

(3) Лица, изпълняващи дейности по чл. 2, не могат да бъдат членове на Етичната комисия по трансплантация.

(4) Етичната комисия по трансплантация дава становища по деонтологични и етични въпроси в областта на трансплантацията и разрешава вземане на органи и тъкани от лица в предвидените в този закон случаи.

(5) Заседанията на Етичната комисия по трансплантация са закрити.

(6) Министерският съвет по предложение на министъра на здравеопазването определя с правилник условията и реда за работа на Етичната комисия по трансплантация.

(7) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Финансирането на дейността на Етичната комисия по трансплантация се осигурява от Изпълнителната агенция по трансплантация.

Чл. 13. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Вземане и/или експертиза, обработка, преработка, етикетиране, съхраняване, предоставяне и присаждане на органи, тъкани и клетки се извършват от лечебни заведения за болнична помощ, получили разрешение по реда на чл. 48, ал. 1 от Закона за лечебните заведения, в което изрично са посочени съответните дейности.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., изм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 14.12.2010 г.) Вземане, експертиза, обработка, преработка, етикетиране, съхраняване, предоставяне и присаждане на тъкани и клетки може да се извършват и от лечебни заведения за извънболнична помощ, регистрирани по реда на чл. 40, ал. 9 от Закона за лечебните заведения, в чието удостоверение за регистрация са посочени съответните дейности.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., доп., бр. 36 от 2009 г.) Дейностите по ал. 1 могат да се извършват и в лечебните заведения към Министерския съвет, Министерството на от branата, Министерството на вътрешните работи и Министерството на транспорта след получаване на удостоверение от Изпълнителната агенция по трансплантиране, че лечебното заведение може да извърши трансплантиране на органи, тъкани и клетки в съответствие с утвърдените медицински стандарти.

(4) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г., доп., бр. 36 от 2009 г.) Лечебните заведения по ал. 1, 2 и 3 и тъканните банки регистрират всички извършени от тях дейности по експертиза, вземане, присаждане, обработка, преработка, съхраняване, предоставяне, транспортиране и получаване, и етикетиране на органи, тъкани и клетки при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването.

(5) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Лечебните заведения изготвят ежегодно отчет за извършените дейности по ал. 4 по образец, определен в наредбата по ал. 4, и го представят в Изпълнителната агенция по трансплантиране.

(6) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Данните от отчета по ал. 5 се вписват в регистъра по чл. 39, ал. 1, т. 1.

(7) (Предишна ал. 4, доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Транспортирането на донори на органи и на органи за присаждане се извършва от центровете за спешна медицинска помощ.

(8) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Транспортирането на тъкани и клетки за присаждане се извършва от лечебните заведения по ал. 1, 2 и 3, както и от тъканни банки.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., бр. 36 от 2009 г.) (1) Тъканните банки могат да извършват дейности по вземане, експертиза, обработка, преработка, етикетиране, съхраняване, предоставяне и транспортиране на тъкани и клетки, които са предназначени за присаждане и преработка.

(2) Тъканните банки могат да извършват дейности по вземане, експертиза, преработка, етикетиране, съхраняване и транспортиране на органи само когато те са предназначени за преработка.

Чл. 15. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Биопродукти, получени след преработка на органи и тъкани, могат да се използват за производство на лекарствени продукти и медицински изделия.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) За производство на лекарствени продукти и медицински изделия лечебните заведения могат да предоставят получените от преработка биопродукти на производители на лекарствени продукти и медицински изделия.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., доп., бр. 60 от 2012 г.) Условията и редът за експертиза, етикетиране, обработка, преработка, съхраняване, осигуряване на качество и безопасност и предоставяне на органите, тъканите и клетките, както и на получените от преработката биопродукти, се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

Чл. 15а. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) Лечебните заведения склучват писмени договори помежду си, когато извършват съвместно дейности по чл. 2 на органи, тъкани и клетки.

(2) Лечебните заведения склучват писмени договори с трети лица за осигуряване на стоки и услуги, които могат да повлият на качеството и безопасността на органите, тъканите или клетките.

(3) Лечебните заведения създават и поддържат регистър на склучените договори по ал. 1 и 2.

(4) Лечебните заведения изпращат копия от договорите по ал. 1 и 2 в Изпълнителната агенция по

трансплантиация в 7-дневен срок след сключването им.

Чл. 15б. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г. доп., бр. 60 от 2012 г.) Лечебните заведения са длъжни да съобщят на Изпълнителната агенция по трансплантиация в 7-дневен срок от установяването на всички сериозни нежелани реакции или сериозни инциденти, когато те са резултат от вземане, присаждане, осигуряване, експертиза, характеризиране, обработка, преработка, съхраняване, предоставяне и/или транспортиране на органи, тъкани и клетки, предназначени за трансплантиация, наблюдавани по време на трансплантиацията и след нея при донора и реципиента, и са свързани с тяхното качество и безопасност.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., бр. 60 от 2012 г.) Лечебните заведения са длъжни да създадат и прилагат система за незабавно блокиране, изтегляне или унищожаване на всички органи, тъкани и клетки, които могат да доведат до сериозна нежелана реакция или са били предмет на сериозен инцидент.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) Условията и редът за съобщаване, регистриране, докладване и предаване на информация за сериозните нежелани реакции и сериозните инциденти и за блокиране, изтегляне и унищожаване на органите, тъканите и клетките се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

Чл. 15в. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Лечебните заведения етикетират взетите органи, тъкани и клетки съгласно изискванията на медицинския стандарт за трансплантиация на органи, тъкани и клетки.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Лечебните заведения са длъжни да създадат условия за проследяване на органите, тъканите и клетките от донора до реципиента и обратно, както и на продуктите и материалите, които влизат в контакт с тях и са свързани с тяхното качество и безопасност, при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването.

(3) (Нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Лечебните заведения са длъжни да създадат и прилагат система за качество при извършване на всички дейности по трансплантиация.

Чл. 15г. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Всяко лечебно заведение, което извършва дейности по трансплантиация, определя лице от състава на своя персонал, което организира, контролира и носи отговорност за експертизата, вземането, обработката, преработката, етикетирането, съхраняването, предоставянето и присаждането на органи, тъкани и клетки и съобщаването на сериозни нежелани реакции и сериозни инциденти.

(2) Лицето по ал. 1 трябва да отговаря на следните условия:

1. да има завършено висше образование с образователно-квалификационна степен "магистър" по:

а) специалност от професионално направление "Медицина" - в случаите, свързани с трансплантиацията на органи;

б) (изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) специалност от професионално направление "Медицина", "Дентална медицина" или "Биологически науки" - в случаите, свързани с трансплантиацията на тъкани и клетки;

2. да има най-малко две години стаж в областта на дейностите, за които отговаря.

(3) (Нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Лицето по ал. 1 преминава задължителен курс на обучение най-малко веднъж на две години при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 4, ал. 6.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Лечебните заведения в 7-дневен срок уведомяват Изпълнителната агенция по трансплантиация за името, образоването и продължителността на стажа на лицето по ал. 1.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Лечебните заведения уведомяват Изпълнителната агенция по трансплантиация за промяната или заместването на лицето по ал. 1, както и за момента на нейното извършване

и за срока на заместването.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Задълженията и отговорностите на лицето по ал. 1 се определят с наредбата по чл. 15б, ал. 3.

Чл. 15д. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2006 г., доп., бр. 36 от 2009 г.) Лечебните заведения съхраняват информацията, свързана с извършените от тях дейности по този закон, не по-малко от 30 години и осигуряват условия за нейната защита от неправомерен достъп, неоторизирана промяна и унищожаване.

Раздел II **Финансиране**

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., бр. 60 от 2012 г.) Министерството на здравеопазването възстановява направените разходи от лечебните заведения за следните дейности:

1. (доп. - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) органи и всички свързани с това разходи, включително за донора и реципиента, както и разходите за диагностика и лечение на донора и реципиента в следтранспланационния период;

2. тъкани и клетки за лечение на заболявания, определени с наредба на министъра на здравеопазването.

(2) (Нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Министерството на здравеопазването финансира и:

1. създаването на информационни системи за интеграция, регистрация и контрол на транспланационния процес;

2. медицински научни проекти в областта на трансплантацията;

3. национални здравни програми в областта на трансплантацията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Лекарствените продукти, предназначени за лечението на състояния след трансплантация, се заплащат от Националната здравноосигурителна каса по реда на Закона за здравното осигуряване.

(4) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 36 от 2009 г., предишна ал. 3, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 60 от 2012 г. , в сила от 7.08.2012 г.) Националната здравноосигурителна каса и застрахователите, лицензиирани по раздел II, буква "А", т. 2 или т. 1 и 2 от приложение № 1 към Кодекса за застраховането, могат да финансират дейностите по трансплантация въз основа на договор с лечебното заведение, който поражда действие след одобряване от Изпълнителната агенция по трансплантация и вписване в регистъра ѝ.

(5) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., предишна ал. 4, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Условията, редът и размерът на възстановяване на разходите по ал. 1, както и относителният дял на положения труд се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

Чл. 16а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) Изпълнителната агенция по трансплантация финансира дейности по насярчаване на донорството и изразяване на почит и уважение към починалите донори и техните близки.

Чл. 17. (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Физически и юридически лица могат да даряват средства за дейности по трансплантация чрез сключване на договор с лечебното заведение, който поражда действие след одобряване от Изпълнителната агенция по трансплантация и вписване в регистъра ѝ.

Глава трета **ВЗЕМАНЕ НА ОРГАНИ, ТЪКАНИ И КЛЕТКИ**

Раздел I

Вземане на органи, тъкани и клетки от човешки трупове

Чл. 18. (1) Вземане на органи, тъкани и клетки с цел трансплантиация може да се извърши от човешки труп, след като смъртта е установена съгласно медицинските критерии и ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването.

(2) При необратимо спиране на всички функции на главния мозък и налична сърдечна дейност смъртта се установява от постоянно действаща комисия в състав от трима лекари. Комисията се назначава от директора на лечебното заведение, в което се вземат органи, тъкани и клетки, след получаване на съгласие от директора на Изпълнителната агенция по трансплантиация.

(3) Лекари, установяващи смъртта по ал. 2, не могат да участват в състава на екипи, извършващи вземане и присаждане на органи.

Чл. 19. (1) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Не се допуска вземане на органи, тъкани и клетки за присаждане, ако лицето приживе е изразило писмено несъгласие за това.

(2) Не се допуска вземане на органи, тъкани и клетки от труп на лице под 18-годишна възраст или на поставено под запрещение лице, освен с писменото съгласие на неговите родители, настойник или попечител.

(3) Не се допуска вземане на органи, тъкани и клетки за присаждане от труп на лице с неустановена самоличност.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Ако трупът подлежи на съдебномедицинска експертиза, вземането на органи, тъкани и клетки от него се извършва след писмено разрешение на съдебномедицински експерт, който не участва в дейности по трансплантиация.

Чл. 20. (1) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., бр. 9 от 2011 г.) Всеки дееспособен български гражданин, както и чужденец, пребиваваш продължително, дългосрочно или постоянно в Република България, има право приживе да изрази изрично писмено несъгласие за вземане на органи, тъкани и клетки след смъртта си.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Изразеното несъгласие по ал. 1 може да се отнася до определени или всички органи, тъкани и клетки, както и до вземането им за други лечебни, диагностични, научномедицински, учебни и преподавателски цели.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Несъгласието за вземане на органи, тъкани и клетки се изразява писмено пред общопрактикуващия лекар чрез подписване на декларация, утвърдена от министъра на здравеопазването по предложение на Изпълнителната агенция по трансплантиация.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., бр. 36 от 2009 г.) Общопрактикуващият лекар е длъжен да впише незабавно изразеното несъгласие в здравноосигурителната книжка на лицето и в срок до 7 дни да информира писмено директора на съответната регионална здравна инспекция.

(5) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Лица, които са с прекъснати здравноосигурителни права, не са здравноосигурени или не са избрали общопрактикуващ лекар, могат да изразят несъгласие за вземане на органи, тъкани и клетки след смъртта им чрез подписване на декларация, утвърдена от министъра на здравеопазването по предложение на Изпълнителната агенция по трансплантиация. Декларацията се подава в два екземпляра в общината по постоянен адрес, като единият екземпляр се дава на лицето, изразило несъгласие, а другият се изпраща до Изпълнителната агенция по трансплантиация в срок до 7 дни от подаването ѝ.

(6) (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., изм. и доп., бр. 36 от 2009 г.) В срок до 7 дни след получаване на информацията по ал. 4 за лицата, изразили несъгласие, директорите на регионалните здравни инспекции са длъжни да информират писмено директора на Изпълнителната агенция по трансплантиация.

(7) (Предишна ал. 6, изм. и доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Изразеното писмено несъгласие по ал. 1 и 5 се

вписва в служебния регистър на Изпълнителната агенция по трансплантация в срок до три дни от получаването на съобщението по ал. 6.

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) (1) Вземането на органи, тъкани и клетки от починало лице може да се извърши, ако са изпълнени следните условия:

1. в здравноосигурителната книжка на лицето не е вписано несъгласие за вземане на органи, тъкани и клетки след неговата смърт, в случаите когато има издадена такава;

2. името на лицето не е вписано в служебния регистър на Изпълнителната агенция по трансплантация по чл. 39, ал. 1, т. 2;

3. задължително е съобщено за предстоящото вземане на органи, тъкани или клетки и липсва представен писмен отказ в разумно кратък срок от негови:

а) съпруг или родител;

б) дете;

в) брат или сестра.

(2) Редът за установяване и удостоверяване на обстоятелствата по ал. 1 се определя с наредба на министъра на здравеопазването.

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) След извършване на вземането се предприемат всички необходими мерки за възстановяване външния вид на тялото на починалото лице.

Чл. 23. Всяко лечебно заведение, в което е извършено вземане на органи, тъкани и клетки от човешки труп, е длъжно в срок до 7 дни да регистрира извършената процедура в Изпълнителната агенция по трансплантация.

Раздел II

Вземане на органи, тъкани и клетки от жив донор

Чл. 24. (1) Вземането на органи, тъкани и клетки от донор се извършва само при условие че не представлява опасност за живота му и е получено нотариално заверено писмено съгласие от него, след като предварително са му обяснени на достъпен език рисковете, които поема.

(2) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Нотариалната заверка на съгласието по ал. 1 се извършва от нотариус, в чийто район на действие се намира лечебното заведение, което ще извърши вземането на органи, тъкани и/или клетки.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Донорът трябва да бъде информиран за правата си, медицинските процедури и мерките за безопасност по този закон от лекар, който не е включен в екипа, извършващ вземане или присаждане.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Донорът може да оттегли даденото съгласие по всяко време, преди да е извършено вземането на органи, тъкани и клетки.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Не се допуска вземането на органи за трансплантация от лице до 18-годишна възраст. Вземането на тъкани и клетки от лица под 18-годишна възраст се допуска само в случаите, посочени в този закон.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Не се допуска вземането на органи, тъкани и клетки за трансплантация от поставено под запрещение лице.

(7) (Предишна ал. 6, изм. и доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Физическото и психическото здраве на донора се установява от комисия, назначена от директора на лечебното заведение, извършваща вземане на органи, тъкани и клетки, състояща се най-малко от трима лекари, които не участват в състава на екип по вземане или присаждане, с протокол, който се подписва от всички членове на комисията.

(8) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Забранява се предлагането на материална облага на донор на органи, тъкани и клетки, както и приемането на материална облага от донора.

(9) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) Живите донори на органи могат да получават компенсация само ако тя е строго ограничена до възстановяване на свързаните с донорството разходи и загуба на доходи.

Чл. 25. За трансплантиация може да се вземе само един от чифтните органи или част от самовъзстановяващ се орган от жив донор при следните условия:

1. след предварително установяване, че органът, съответно неговата част, които се вземат, и оставащият орган, съответно неговата част, имат напълно запазена функция;

2. след предварително извършване на необходимите изследвания за изключване на възможността за предаване на инфекции и за установяване на биологична съвместимост между донора и потенциалния реципиент.

Чл. 26. (1) (Доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., бр. 36 от 2009 г.) Донор на органи и тъкани може да бъде само лице, което е съпруг или роднина на реципиента по права линия или по сребрена линия до четвърта степен, включително при родство, възникнало въз основа на осиновяване, но не по-рано от три години от осиновяването, в случаите, когато реципиентът е осиновител, което се доказва с официален документ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., доп., бр. 36 от 2009 г.) По изключение с разрешение на Етичната комисия по трансплантиация се допуска донор на органи и тъкани да бъде лице, което:

1. фактически съжителства с реципиента без склучен граждански брак в продължение на повече от две години и за това са налице безспорни доказателства;

2. е биологичен родител на реципиента и не го е припознал по установения от закона ред.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.).

Чл. 27. (1) (Доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Вземане на самовъзстановяващи се тъкани от лица под 18-годишна възраст се извършва само когато трансплантиацията е предназначена за родител, съпруг, брат или сестра, син или дъщеря и са налице следните условия:

1. не е налице подходящ донор над 18-годишна възраст;

2. трансплантиацията е животоспасяваща лечение;

3. реципиентът е включен в служебния регистър на Изпълнителната агенция по трансплантиация;

4. издадено е разрешение от Етичната комисия по трансплантиация.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) В случаите по ал. 1 се изисква нотариално заверено съгласие на родителите, настойника или попечителя на донора.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.).

Чл. 27а. (Нов - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) (1) Хемopoетични стволови клетки и костен мозък могат да се вземат от всяко дееспособно лице, независимо от родствената му връзка с реципиента, след получаване на неговото писмено информирано съгласие.

(2) Хемопоетични стволови клетки могат да се вземат от малолетно лице, независимо от родствената му връзка с реципиента, след получаване на писмено информирано съгласие от двамата родители или настайници.

(3) Костен мозък може да се взема от малолетно лице само при наличие на родствена връзка с реципиента, след получаване на писмено информирано съгласие от двамата родители или настайници.

(4) Съгласието на родителите или настайниците на малолетното лице трябва да представлява предполагаемата воля на малолетното лице и може да бъде оттеглено по всяко време.

(5) Хемопоетични стволови клетки и костен мозък могат да се вземат от непълнолетно лице след получаване на писмено информирано съгласие от лицето и от двамата родители или от попечителя.

(6) Съгласието на непълнолетното лице, на родителите или на попечителя може да бъде оттеглено по всяко време.

(7) На лицата се предоставя информация по разбираем за тях начин относно вземането на хемопоетични стволови клетки и костен мозък.

(8) В случаите по ал. 3 и 5 дейностите по вземане на костен мозък се извършват след получаване на разрешение от Етичната комисия по трансплантация по чл. 12, ал. 1.

Чл. 28. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Вземането на амниотична тъкан, тъкани и клетки от пъпна връв и плацента се извършва за целите на аллогенна и автоложна трансплантация след получаване на информирано съгласие от бременната или родилката.

Чл. 29. (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) (1) Всяко лечебно заведение, което ще осъществи вземане на органи, тъкани или клетки от жив донор, е длъжно да уведоми за това Изпълнителната агенция по трансплантация най-малко 7 дни предварително.

(2) В 7-дневен срок от вземането на органи, тъкани или клетки от жив донор лечебното заведение е длъжно да регистрира извършената процедура в Изпълнителната агенция по трансплантация.

Раздел III

Вземане на ембрионални органи, тъкани и соматични, плаентни и амниотични клетки

Чл. 30. (1) Ембрионални органи, тъкани и соматични, плаентни и амниотични клетки могат да се вземат от абортиран плод с цел трансплантация след получаване на информирано съгласие от жената, която е абортирала плода.

(2) Министърът на здравеопазването определя с наредба условията и реда за вземане на ембрионални органи, тъкани и соматични, плаентни и амниотични клетки.

Раздел IV

Вземане на органи, тъкани и клетки от животни

Чл. 31. Животински органи, тъкани и клетки могат да се използват за трансплантация при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването.

Глава четвърта

ПРИСАЖДАНЕ НА ОРГАНИ, ТЪКАНИ И КЛЕТКИ

Чл. 32. Присаждане на органи, тъкани и клетки се извършва само при условие че:

1. реципиентът или неговите законни представители са дали информирано съгласие за предстоящата трансплантационна процедура;
2. реципиентът на органи е включен в служебния регистър на Изпълнителната агенция по трансплантация.

Чл. 33. Включването на лица, нуждаещи се от присаждане на органи, в служебния регистър на Изпълнителната агенция по трансплантация, както и подборът на конкретния реципиент на орган, тъкан или клетки, се извършва при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването.

Чл. 34. Лечебните заведения по чл. 13, ал. 1, 2 и 3 извършват всички медицински дейности, свързани с избора и подготовката на потенциалния реципиент, както и с продължителното наблюдение, контрол на здравословното състояние и поддържащото лечение на реципиента.

Чл. 35. Всяко лечебно заведение, в което е извършено присаждане на орган, тъкан или клетки, е длъжно в срок до 7 дни да регистрира извършената трансплантационна процедура в Изпълнителната агенция по трансплантация.

Глава пета **ВНОС И ИЗНОС НА ОРГАНИ, ТЪКАНИ И КЛЕТКИ. КОНТРОЛ** **(Загл. изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.)**

Чл. 36. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) (1) Внос и износ на органи, предназначени за трансплантация от и за трети страни, се допуска само въз основа на склучени от Република България договори, в които изрично са посочени условията и редът за внос и износ на органи.

(2) Износ на органи, предназначени за трансплантация за трети страни, се допуска само когато в държавите - членки на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство, и Швейцария няма подходящ реципиент и когато са предназначени за институция, призната по установения в съответната държава ред.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) Внос на органи, предназначени за трансплантация, от трети страни, се допуска само когато те са предоставени от институция, призната по установения в съответната държава ред, която прилага всички изисквания за качество, безопасност, проследяемост, докладване на сериозни инциденти и сериозни нежелани реакции, както и за предоставяне на информацията относно характеризиране на органите и донорите на органи, установени в този закон.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 41 от 2009 г., в сила от 2.06.2009 г., изм., бр. 60 от 2012 г.) Внос и износ по ал. 1 се осъществява с разрешение на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по трансплантация при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването и министъра на финансите.

Чл. 36а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) (1) Обмен на органи с държави - членки на Европейския съюз, с други държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и с Конфедерация Швейцария се извършва при спазване на изискванията за качество, безопасност, проследяемост, докладване на сериозни инциденти и сериозни нежелани реакции, както и за предоставяне на информацията относно характеризиране на органите и донорите на органи, установени в този закон.

(2) Обмен на органи с европейски организации за обмен на органи се извършва след склучване на споразумение между Изпълнителната агенция по трансплантация и съответната организация, ако организацията гарантира спазване на изискванията за качество, безопасност, проследяемост, докладване на сериозни инциденти и сериозни нежелани реакции, както и за предоставяне на информацията относно характеризиране на органите и донорите на органи, установени в този закон.

(3) Условията и редът за обмен на органи по ал. 1 и 2 се уреждат с наредбата по чл. 36, ал. 4.

Чл. 37. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., доп., бр. 41 от 2009 г., в сила от 2.06.2009 г., бр. 60 от 2012 г.)

Износ на тъкани и клетки, предназначени за трансплантация в трети страни, се извършва след задоволяване потребностите на Република България с разрешение на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по трансплантация при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 36, ал. 4.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Разрешение по ал. 1 се издава на лечебни заведения по чл. 13, ал. 1 - 3 и на тъканни банки при следните условия:

1. тъканите или клетките се предоставят на институция, призната по установения в съответната държава ред за осъществяване на този вид дейност;

2. тъканите и клетките са взети, съхранявани и транспортирани съгласно този закон и установените медицински стандарти и правила на съответната държава;

3. тъканите и клетките са включени в служебния регистър на Изпълнителната агенция по трансплантация.

Чл. 38. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., доп., бр. 41 от 2009 г., в сила от 2.06.2009 г., изм., бр. 60 от 2012 г.) Внос на тъкани и клетки от трети страни се извършва с разрешение на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по трансплантация при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 36, ал. 4.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Изискванията, на които трябва да отговаря качеството на тъканите и клетките по ал. 1, се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Разрешение по ал. 1 се издава на лечебни заведения по чл. 13, ал. 1 - 3 и на тъканни банки.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Внос по ал. 1 се разрешава само в случаите, в които тъканите и клетките са осигурени от институция, призната по установения в съответната държава ред за осъществяване на този вид дейност, и е изпълнено едно от следните условия:

1. (изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) да е налице доказан положителен ефект от използването на тъканите и клетките, придобити и обработени по методи и технологии, които не се практикуват в държавите - членки на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство, и Швейцария;

2. (изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) да липсват такива тъкани и клетки в лечебните заведения в случаите, когато те се придобиват и обработват чрез методи и технологии, познати в държавите - членки на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство, и Швейцария.

(5) (Нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Внос по ал. 1 се осъществява по предложение на лечебно заведение по чл. 13, ал. 1 - 3 или на тъканна банка.

Глава шеста РЕГИСТЪР И КОНТРОЛ (Загл. доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.)

Чл. 39. (1) Изпълнителната агенция по трансплантация създава и поддържа:

1. публичен регистър;

2. (доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) служебен регистър, в който се вписват и имената на лицата, изразили несъгласие за вземане на органи, тъкани и клетки.

(2) Обстоятелствата и данните, които се вписват в регистрите по ал. 1, редът за вписване и ползване на

информацията се уреждат с наредба на министъра на здравеопазването. В публичния регистър по ал. 1, т. 1 не се съдържат лични данни.

(3) Данните в публичния регистър са достъпни за ползване от всички лица при условията и по реда на Закона за достъп до обществена информация.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Данните от служебния регистър се съхраняват 30 години. Гражданите имат право да проверят дали изразеното несъгласие за вземане на органи, тъкани и клетки е правилно отразено в служебния регистър.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) Здравна информация от служебния регистър се предоставя по реда на чл. 28 от Закона за здравето.

Чл. 39а. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Изпълнителната агенция по трансплантация извършва инспекции на лечебните заведения, които осъществяват дейности по този закон и по раздел III "Асистирана репродукция" от глава четвърта на Закона за здравето най-малко веднъж на две години.

(2) Инспекции се провеждат при всеки случай на сериозна нежелана реакция или сериозен инцидент, както и по молба на компетентен орган на друга държава.

(3) Инспекциите по ал. 1 и 2 се извършват от квалифицирани служители на Изпълнителната агенция по трансплантация при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването.

(4) Лицата по ал. 3 преминават задължителен курс на обучение най-малко веднъж годишно при условия и по ред, определени с наредбата по ал. 3.

Глава седма **АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ.** **ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ** **МЕРКИ** **(Загл. изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.)**

Чл. 40. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., доп., бр. 60 от 2012 г.) Който извършва дейност по вземане, експертиза, осигуряване, характеризиране, обработка, преработка, съхраняване, транспортиране, предоставяне или присаждане на органи, тъкани или клетки или разпространява информация в нарушение на разпоредбите на този закон или на нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба от 10 000 до 30 000 лв., доколкото извършеното не съставлява престъпление.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция от 20 000 до 50 000 лв.

Чл. 40а. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) (1) Който наруши забраните по чл. 6 или по чл. 24, ал. 8, се наказва с глоба от 20 000 до 40 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 30 000 до 50 000 лв.

Чл. 40б. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) На лечебно заведение, което наруши разпоредбите на чл. 13, ал. 4 и 5, чл. 15а, 15б, 15в, 15г, 15д или 29, се налага имуществена санкция в размер от 30 000 до 50 000 лв.

Чл. 41. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., доп., бр. 60 от 2012 г.) Който извършва дейност по внос и износ на органи, тъкани и клетки и обмен на органи в нарушение на разпоредбите на този закон или на нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба от 100 000 до 500 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция от 750 000 до 2 000 000 лв.

Чл. 41а. (Нов - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) (1) Който наруши разпоредбите на този закон или нормативните актове по прилагането му, извън случаите по чл. 40 - 41, се наказва с глоба от 5000 до 10 000 лв.

(2) Когато нарушенията по ал. 1 са извършени от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 7000 до 12 000 лв.

Чл. 42. (1) (Доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., изм., бр. 36 от 2009 г.) Нарушенията по чл. 40, 40а, 40б и 41а се установяват с актове, съставени от длъжностни лица в Изпълнителната агенция по трансплантация, определени от нейния директор.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 71 от 2006 г., изм., бр. 36 от 2009 г.) Наказателните постановления за нарушенията по чл. 40, 40а, 40б и 41а се издават от министъра на здравеопазването или от правомощено от него длъжностно лице.

Чл. 43. (1) Нарушенията по чл. 41 се установяват с актове, съставени от митническите органи или от длъжностни лица в Изпълнителната агенция по трансплантация, определени от нейния директор.

(2) Наказателните постановления за нарушенията по чл. 41 се издават от директора на Агенция "Митници" или от определени от него длъжностни лица, съответно от министъра на здравеопазването или от правомощено от него длъжностно лице.

Чл. 44. Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 45. (Нов - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Приходите от глоби и имуществени санкции за установени нарушения по този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му постъпват по бюджета на органа, издал наказателното постановление.

Чл. 46. (Нов - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) (1) Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по трансплантация може със заповед да спре извършването на дейност по трансплантация за срок до 6 месеца, ако лечебното заведение не спазва изискванията на медицинския стандарт по трансплантация на органи, тъкани и клетки.

(2) Копие от заповедта се изпраща на:

1. министъра на здравеопазването - за лечебните заведения по чл. 13, ал. 1;
2. директора на съответната регионална здравна инспекция - за лечебните заведения по чл. 13, ал. 2;
3. съответния първостепенен разпоредител, към когото лечебните заведения по чл. 13, ал. 3 са второстепенни разпоредители с бюджетни кредити.

(3) Ако след изтичане на срока по ал. 1 лечебното заведение продължи да не спазва изискванията на медицинския стандарт по трансплантация на органи, тъкани и клетки, изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по трансплантация може да:

1. предложи на министъра на здравеопазването да заличи дейността по трансплантация от разрешението за лечебна дейност на съответното лечебно заведение - за лечебните заведения по чл. 13, ал. 1;
2. предложи на директора на съответната регионална здравна инспекция да заличи дейността по трансплантация от удостоверилието за дейност на съответното лечебно заведение - за лечебните заведения по чл. 13, ал. 2;

3. издаде заповед, с която да отнеме удостоверението за трансплантиация на лечебните заведения по чл. 13, ал. 3.

(4) Заповедите по ал. 1 и ал. 3, т. 3 подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Обжалването на заповедите не спира изпълнението им.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Клетка" е най-малката функционална единица, от която са изградени тъканите и органите.

2. "Тъкан" е група от еднородни по структура и функции телесни клетки, която е съставна част от орган или има възможност да регенерира.

3. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) "Орган" е част от човешкото тяло, съставена от различни тъкани, която поддържа своята структура и съдова система и може да изпълнява физиологични функции. Органи са и частите от органи, когато те са предназначени да се използват със същата цел като целия орган в човешкото тяло, при запазване на неговата структура и съдовата му система.

4. "Хемopoетични стволови клетки" са клетките, от които произлизат всички клетки на кръвта.

5. "Рецipient" е лице, на което са присадени органи, тъкани и клетки с цел лечение.

6. "Жив донор" е физическо лице, от което се взимат органи, тъкани или клетки с цел тяхното присаждане на друго лице с лечебна цел.

7. "Вземане" е изваждането чрез медицински методи на органи, тъкани и клетки от тялото на донор, което се извършва с цел присаждане или за други лечебни, научни и учебни нужди на медицината.

8. "Присаждане" е поставянето чрез медицински методи на органи, тъкани и клетки в тялото на реципиент.

9. "Ембрионални органи, тъкани и клетки" са органи, тъкани и клетки, взети от човешки зародиш.

10. "Репродуктивни органи" са тестисите и яйчниците, които са предназначени за създаване на потомство и възпроизвъдство на индивидите.

11. "Яйцеклетка" е женска репродуктивна клетка.

12. "Сперматозоиди" са мъжките репродуктивни клетки.

13. "Информирано съгласие" е доброволно дадено в писмена форма съгласие за извършване на определена медицинска дейност. Лицето, което дава съгласие, трябва да е получило цялата необходима информация за извършваната дейност и очакваните резултати от нея, както и разяснения за съществуващите алтернативни начини за разрешаване на медицинския проблем.

14. "Биопродукти" са всички вещества, клетъчни култури и изделия, получени по реда на този закон от преработката на органи, тъкани и клетки с човешки или животински произход, които не са лекарствени продукти.

15. "Биологична съвместимост" е установената чрез медицински методи възможност присадените органи, тъкани и клетки от един индивид на друг да изпълняват своите функции, без да се предизвика остра реакция на отхвърляне на присадените органи, тъкани или клетки.

16. "Амниотична тъкан" е мембра на, съставена от епителоподобни и съединителнотъканни клетки, която обгражда ембриона и образува амнионалната камера.

17. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) "Автотрансплантация (автоложна трансплантация)" е вземане на тъкани и клетки от едно лице и присаждането им на друго място в тялото на същото лице.

18. "Имплантация на изкуствени органи и тъкани" е поставянето с медицински методи в тялото на човек на изкуствени органи и тъкани с цел лечение.

19. "Реклама" е всяко съобщение, направено чрез средствата за масово осведомяване или по друг начин, за предоставяне на органи, тъкани и клетки за присаждане.

20. "Плацентни клетки" са клетките на органа, през който плодът по време на въtreутробното си развитие поема кислород и хранителни вещества и отделя въглероден двуокис и други отпадни продукти.

21. "Самовъзстановяващ се орган" е орган, който може да възстанови напълно своята маса и функция след отстраняване на част от него.

22. "Самовъзстановяваща се тъкан" е тъкан, която може да възстанови тъканната си маса след отстраняване на част от нея.

23. "Човешки труп" е тялото на човек след смъртта му.

24. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) "Сериозна нежелана реакция" е непредвидена реакция при донор или реципиент, свързана с експертиза, вземане, обработка, преработка, съхраняване, транспортиране и присаждане на органи, тъкани и клетки, която е довела до смърт или до застрашаващо живота състояние, или до предаване на заразна болест, до трайна неработоспособност или заболяване, водещо до удължаване на болничния престой.

25. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) "Сериозен инцидент" е всяко нежелано събитие, свързано с експертиза, вземане, обработка, преработка, съхраняване, транспортиране и присаждане на органи, тъкани и клетки, което може да доведе до смърт или до застрашаващо живота състояние, или до предаване на заразна болест, до трайна неработоспособност или заболяване, водещо до удължаване на болничния престой.

26. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) "Донор" е всеки източник на органи, тъкани или клетки от човешки произход.

26а. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) "Донорство" е даряването на органи, тъкани и клетки за трансплантация.

27. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) "Инвазивна процедура" е всяко инструментално нарушаване целостта на кожата или лигавиците, при което се прониква в човешкото тяло за вземане и присаждане на органи, тъкани и/или клетки.

28. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) "Експертиза" е дейност, свързана с изследвания за оценка на състоянието на орган, тъкан или клетки, както и за установяване на: имунологичен статус, наличие на болесттворни организми, химични или биологични вещества, чрез които може да бъде предадено заболяване, инфекция или интоксикация.

29. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) "Обработка" е дейност за подготовка на взети органи, тъкани или клетки за присаждане чрез прилагане на физични, химични или биологични методи по време на вземането или непосредствено след това, включително тяхното опаковане, при което не се извършва промяна на техния интегритет или физиологично състояние.

30. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) "Преработка" е дейност за подготовка на взети тъкани или клетки за присаждане или извлечане на лечебни вещества чрез прилагане на физични, химични или биологични

методи, включително тяхното опаковане, при която се променя техният интегритет или физиологично състояние.

31. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г., изм., бр. 60 от 2012 г.) "Съхраняване" е дейност по използване на химически и физически агенти, промени в околната среда или на други средства с цел предотвратяване или забавяне на биологичното или физическото увреждане на органи, тъкани и клетки от осигуряването до тяхната трансплантиране.

32. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) "Разумно кратък срок" е времето, в което органите, тъканите и клетките запазват своята жизненост и могат да се използват за трансплантиране.

33. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) "Етикетиране" е дейност по обозначаване на опаковката на органи, тъканни и клетки с цел тяхното идентифициране.

34. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г.) "Опаковане" е изолиране с помощта на подходящи материали от околната среда на органи, тъканни или клетки за предотвратяване на тяхното замърсяване или увреждане.

35. (Нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) "Трети страни" са държави, които не са членки на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство, и Швейцария.

36. (Нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) "Система за качество" е набор от писмени правила, които определят последователността на процедурите и процесите, вида и количеството на ресурсите и отговорността на всеки участник в организационната структура, която извършва дейности по трансплантиране. Правилата трябва да са приложими за осъществяване на управление на качеството на всеки етап и при всички дейности, които пряко или косвено се отнасят до него.

37. (Нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) "Предоставяне" е процес по разпределение, доставка и предаване на органи, тъканни и клетки, предназначени за трансплантиране, от едно лечебно заведение на друго.

38. (Нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) "Алогенна трансплантиране" е вземането на клетки и тъканни от едно лице и присаждането им на друго лице.

39. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) "Характеризиране на донор" е дейност по събиране на информация относно потенциален донор на органи, тъканни и клетки, необходима за извършване на преценка дали е подходящ за донорство на органи, тъканни и клетки, с цел оценяване и намаляване на риска за реципиента, както и за оптимизиране на процеса по разпределение на органи.

40. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) "Характеризиране на орган" е дейност по събиране на информация относно орган за трансплантиране, необходима за извършване на преценка дали е подходящ за присаждане, с цел оценяване и намаляване на риска за реципиента, както и за оптимизиране на процеса по разпределение на органи.

41. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) "Европейска организация за обмен на органи" е публична или частна организация с нестопанска цел, предназначена за национален или международен обмен на органи, в която по-голямата част от членовете ѝ са държави - членки на Европейския съюз.

42. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) "Унищожаване" е крайното предназначение на орган, когато той не е използван за трансплантиране.

43. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) "Осигуряване" е процес, при който донорските органи, тъканни и клетки стават налични.

§ 1а. (Нова - ДВ, бр. 71 от 2006 г., доп., бр. 36 от 2009 г., бр. 60 от 2012 г.) Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/23/ЕС на Европейския парламент и Съвета относно установяването на стандарти за качество и безопасност при даряването, набавянето, контрола, преработването, съхраняването, складирането и разпределението на човешки тъканни и клетки, Директива 2006/86/EО на Комисията от 24 октомври 2006 г. за прилагане на Директива 2004/23/EС на Европейския парламент и на Съвета относно

установяването на изисквания за проследимост, съобщаване на сериозни нежелани реакции и събития и определени технически изисквания по отношение на кодиране, преработване, съхраняване, съхранение и предоставяне на човешки тъкани и клетки и Директива 2006/17/EО на комисията от 8 февруари 2006 г. относно прилагането на Директива 2004/23/EО на Европейския парламент и на Съвета относно установяването на стандарти за качество и безопасност при даряването, доставянето, контрола, преработването, съхраняването, съхранението и разпределянето на човешки тъкани и клетки, както и на Директива 2010/53/EС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. относно стандартите за качество и безопасност на човешките органи, предназначени за трансплантация (OB, L 207/14 от 6 август 2010 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. В едномесечен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет приема, а министърът на здравеопазването издава нормативните актове по прилагането му.

§ 3. В Закона за народното здраве (обн., ДВ, бр. 88 от 1973 г.; попр., бр. 92 от 1973 г.; изм. и доп., бр. 63 от 1976 г., бр. 28 от 1983 г., бр. 66 от 1985 г., бр. 27 от 1986 г., бр. 89 от 1988 г., бр. 87 и 99 от 1989 г., бр. 15 от 1991 г.; попр., бр. 24 от 1991 г.; изм., бр. 64 от 1993 г., бр. 31 от 1994 г., бр. 36 от 1995 г., бр. 12, 87 и 124 от 1997 г., бр. 21, 70, 71 и 93 от 1998 г., бр. 30, 62, 67, 90 и 113 от 1999 г., бр. 10 и 36 от 2000 г., бр. 63 от 2002 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3а се създава т. 16:

"16. трансплантация на органи, тъкани и клетки."

2. Членове 33, 33а, 34 и 35 се отменят.

§ 4. В Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г.; изм., бр. 88 и 113 от 1999 г.; попр., бр. 114 от 1999 г., изм., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г., бр. 51 от 2001 г. - Решение № 11 на Конституционния съд от 2001 г.; изм., бр. 28 и 62 от 2002 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 1 се създава т. 6:

"6. трансплантация на органи, тъкани и клетки."

2. В чл. 10 се създава т. 7:

"7. тъканна банка."

3. В чл. 19 се създава т. 4а:

"4а. трансплантация на органи, тъкани и клетки;"

4. Създава се чл. 28б:

"Чл. 28б. (1) Тъканната банка е лечебно заведение, в което лекар с помощта на други специалисти взема, изследва, съхранява и преработва органи, тъкани и клетки с медицински цели.

(2) Тъканните банки могат да вземат само тъкани и клетки за присаждане или преработка, а органи - само за преработка.

(3) Дейността на тъканната банка се извършва съгласно правилник за устройството, дейността и вътрешния ред, утвърден от ръководителя на лечебното заведение."

5. Създава се чл. 36а:

"Чл. 36а. (1) Тъканната банка се учредява като дружество с ограничена отговорност или акционерно

дружество и осъществява дейност след получаване на разрешение по реда на чл. 51а.

(2) В предмета на дейност на тъкенната банка задължително се вписва осъществяването само на дейностите по чл. 28б.

(3) Съдебната регистрация на фирмата задължително трябва да съдържа пълното обозначение на лечебното заведение."

6. В чл. 40, ал. 1 се създава т. 11:

"11. удостоверение от Изпълнителната агенция по трансплантация, че лечебното заведение може да извърши вземане и присаждане на тъкани и клетки в съответствие с утвърдените медицински стандарти в случаите, когато лечебното заведение ще извърши такава дейност."

7. В чл. 47 се създава т. 12:

"12. удостоверение от Изпълнителната агенция по трансплантация, че лечебното заведение може да извърши вземане и присаждане на органи, тъкани и клетки в съответствие с утвърдените медицински стандарти в случаите, когато лечебното заведение ще извърши такава дейност."

8. Създава се чл. 51а:

"Чл. 51а. (1) Тъкнните банки осъществяват дейност след получаване на разрешение от директора на Изпълнителната агенция по трансплантация.

(2) Разрешение по ал. 1 се издава въз основа на заявление, към което се прилагат:

1. съдебното решение за регистрация, удостоверение за актуална съдебна регистрация, удостоверение за данъчна регистрация и единен идентификационен код;

2. учредителният акт на дружеството и правилникът за устройството, дейността и вътрешния ред на лечебното заведение;

3. дипломите за съответното висше образование на лицата, които ще работят в лечебното заведение;

4. свидетелството за съдимост на лицата, представляващи лечебното заведение;

5. хигиенното заключение за обекта от органите на Хигиенно- епидемиологичната инспекция.

(3) При непълнота на представените документи по ал. 2 директорът на Изпълнителната агенция по трансплантация в 15-дневен срок уведомява писмено заявителя за това и определя срок за отстраняването й.

(4) В тримесечен срок от подаване на документите по ал. 2 директорът на Изпълнителната агенция по трансплантация издава разрешение за осъществяване на дейността на тъкенната банка, в което се посочват видовете дейности, които тя ще извърши, или прави мотивиран отказ за издаването му.

(5) Отказът по ал. 4 подлежи на обжалване по реда на Закона за административното производство.

(6) Директорът на Изпълнителната агенция по трансплантация може със заповед да отнеме издаденото разрешение в следните случаи:

1. ако тъкенната банка осъществява дейност в нарушение на този закон и нормативните актове по прилагането му или извърши дейности извън тези, за които е издадено разрешението;

2. по искане на тъкенната банка;

3. при прекратяване на тъкенната банка.

(7) Заповедта на директора на Изпълнителната агенция по трансплантация по ал. 6, т. 1 подлежи на обжалване по реда на Закона за административното производство.

(8) Обжалването на заповедта не спира изпълнението ѝ.

9. В чл. 63, ал. 5 думите "чл. 10, т. 4, 5 и 6" се заменят с "чл. 10, т. 4, 5, 6 и 7".

10. В чл. 86, ал. 1 думите "и диагностично-консултивните центрове" се заменят с "диагностично-консултивните центрове и тъканините банки".

§ 5. Изпълнението на закона се възлага на министъра на здравеопазването.

§ 6. Законът влиза в сила от 1 януари 2004 г.

Законът е приет от 39-то Народно събрание на 30 юли 2003 г., приет повторно на 11 септември 2003 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на

Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки

(ДВ, бр. 71 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.)

§ 26. (1) Министерският съвет изменя и допълва устройствения правилник на Изпълнителната агенция по трансплантация в съответствие с този закон в едномесечен срок от влизането му в сила.

(2) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон министърът на здравеопазването издава подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

§ 27. (1) Министерството на здравеопазването информира българските граждани по достъпен начин за условията и реда за вземане и присаждане на органи, тъкани и клетки в срок до 31 март 2007 г.

(2) Информирането по ал. 1 става при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването.

§ 28. (В сила от 1.01.2007 г.) Първият доклад по чл. 11, ал. 5, т. 16 се представя на Европейската комисия от Изпълнителната агенция по трансплантация в срок до 7 април 2009 г.

.....
§ 30. Законът влиза в сила от 1 януари 2007 г., с изключение на разпоредбите на § 4, т. 3, буква "д" - относно създаването на т. 15 и 16, и

§ 28, които влизат в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето

(ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.)

.....

§ 118. В Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки (обн., ДВ, бр. 83 от 2003 г.; изм., бр. 88 от 2005 г., бр. 71 от 2006 г. и бр. 36 и 41 от 2009 г.) се правят следните изменения:

.....

2. Навсякъде думите "съответния регионален център по здравеопазване" и "регионалните центрове по здравеопазване" се заменят съответно със "съответната регионална здравна инспекция" и "регионалните здравни инспекции".

.....

§ 121. Законът влиза в сила от 1 януари 2011 г. с изключение на:

1. параграфи 1, 16, 20, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 42, 44, § 56, т. 1 и 2, § 65, 68, 70, 76, 80, 81, 90, 92, 96, § 102, т. 3, 4, 5, 7 и 8, § 105, т. 1, 3 и 5, § 107, т. 1, 2, 3, 4, 6, буква "а", т. 7, 10, 11, 13 и 15, буква "а", § 109, 110, 112, 113, § 115, т. 5, § 116, т. 4 и 6, § 117, т. 5 и 7 и § 118, т. 1, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник";

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на

Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки

(ДВ, бр. 60 от 2012 г.)

§ 19. Лечебните заведения, които са получили разрешения по чл. 36, 37 и 38 до влизането в сила на този закон, осъществяват дейността си въз основа на издадените им разрешения.

§ 20. Първият доклад по чл. 11, ал. 5, т. 16а се предоставя в Европейската комисия от Изпълнителната агенция по трансплантация в срок до 27 август 2013 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на

Закона за здравното осигуряване

(ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.)

.....

§ 41. В Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки (обн., ДВ, бр. 83 от 2003 г.; изм., бр. 88 от 2005 г., бр. 71 от 2006 г., бр. 36 и 41 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г. и бр. 9 от 2011 г.) в чл. 16, ал. 4 думите "дружествата за доброволно здравно осигуряване" се заменят със "застрахователите, лицензиирани по раздел II, буква "А", т. 2 или т. 1 и 2 от приложение № 1 към Кодекса за застраховането".

.....

§ 44. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".